

15 И ѿ тамъ ѿплывахъме, и на оутрешніятъ дѣнь стигнахъме срещу Хіо, а въ дръгіятъ дѣнь се ѿвѣзохъме въ Сѣмосъ: и като пренощевѣхъме въ Тρωγῳλλіа, на дръгіятъ дѣнь дойдохъме въ Милітъ.

16 Защо́то Павелъ намери благослѣбно да заміне Вфѣсъ, за да не бы се забавилъ во Ісїа: защо́то вжрзаше, ако бы было возможно, да се намѣри въ дѣнь патдесѣтницъ во Іерусалимъ.

17 Я ѿ милітъ прати во Вфѣсъ, та повъка пресвѣтеры те церкѣбны.

18 И като дойдѣха коды него, рече ѿмъ: вше знаете, каквѣ поживѣахъ съ васъ въ сичко то (онова) врѣме ѿ пѣрвѣшатъ дѣнь ѿ каквѣто дойдѣхъ во Ісїа:

19 Каквѣ слѣжехъ на Господа со всѣкое смиренѣдрїе и съ много сжзъ и бѣдъ, които ми се слѣчиха ѿ Іудейски те злодѣшлѣнїа:

20 И защо́ не ѿставихъ нишо ѿ полѣзни те да ви не кажемъ, и да вы не надчимъ и предъ народатъ и по кжши те:

21 Проповѣдовахъ со свѣдѣтелства и на Іудей те и на Валин те да се ѿвжратъ къ Бг҃у, и да вѣроватъ въ Гд҃а нашего Іисуса Хр҃та.

22 И сегѣ ѣто, азъ свжрзанъ съ дх҃атъ, ѿхождамъ во Іерусалимъ, и не знамъ онова шо ще да ми се слѣчи тамъ:

23 Но токму зашо дх҃ ст҃ый ми ѿзвѣсти по сичките градове, зашо вжрзаванїа и скорби ме чакатъ.

24 Но немаримъ за нището ѿмамъ животатъ си въ голема чѣсть, самъ можемъ да свжршимъ съ радостъ своѣятъ пжть и слѣжка та, коато самъ прїалъ Гд҃а Іисуса, за да проповѣдамъ Евангелїе то на-Божїа та благодѣть.

25 И сегѣ ѣто азъ знамъ зашо не щѣте вече да видите моѣ то лицѣ сичките вы между който (азъ) поживѣахъ и проповѣдахъ царство то Бж҃їе.

26 Заради това ви свѣдѣтелстввамъ въ днѣшніятъ дѣнь, зашо самъ неповиненъ азъ ѿ кржвѣ та на-сичките вы (васъ).

27 Защо́то се не ѿсвѣнїхъ да ви кажемъ сичка та вола Бж҃їа.

28 Вардѣте прочее себе и сичко то стадо надъ коото бы ѣ дх҃ ст҃ый поставилъ епископы, да пасѣтъ церква та Бж҃їа, коато (онъ) со своѣта кржвѣ спечалилъ.

29 Защо́то азъ знамъ то